

4. ZUŠkoviny

číslo

XI. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
vychází 1. prosince 2016 s přáním pokoje všem lidem dobré vůle

Úvodník

Víte, jak jsem si jako malá představovala měnící se podzim v zimu? Za všechno můžou skřítkci! Začne to asi takhle: Zimní skřítkci si plácnou s Podzimními skřítky a jdou na to! Nejdříve otrhají listí. Samozřejmě kromě dubů, buků a jehličnanů – tyto stromy skřítky podplácejí a Podzimní skřítkci jejich listí udržují na větvích do jara do doby, kdy vypučí nové zelené listy. Jehličnany si drží jehličí vlastně pořad, tedy až na modřín, asi chtěl ušetřit. Hned na to už začnou Zimní skřítkci barvit svět na bílo, modro a fialovo. Jeden ze skřítků začne z ledu vytvářet rampouchy, jiný zase utká z mraků mlhu. Potom skřítkci sprejeři začnou vše postříkovat jinovatkou. Další nastartuje svůj „Vločkonátor 3 000“, což je letadlo sypající vločky a začne poprašovat krajinu. A skřítkům nováčkům je svěřeno děláni sněhuláků a sněžných andělů. Pustí se i obří větrák, aby naladil tu studenost a větrnost. A na to, jak skřítkci makají o sto šest, dohlíží Zimní král a Ledová královna. To mi bylo pět let. Dětská fantazie dokáže divy. A kdo z dospěláků zůstal dítětem, to má taky! Zkuste si vzpomenout nebo nastartovat svou představivost. A pokud to nepůjde, zeptejte se svých ratolestí, mladších sourozenců, dětí ze sousedství. Anebo otevřete dětskou knížku.

Přeji Vám krásný advent! Veselé a šťastné Vánoce! A k tomu ještě zdravý nový rok! No prostě krásné prožití Vánočních svátků a rodinné pohody!

Vaše Pěš

Dodávám i osobní kresbu měnící se podzimní krajiny v zimní, bylo mi pět let.

(A jaká je vaše představa, jak to s tou zimou vlastně je? Nakreslete, namalujte, nalepte nebo to hodte na papír a vhodte do poštovní schránky vedle učebny LDO! Odměníme, zveřejníme! Těší se redakce!)

Z notesu pana ředitele

První adventní neděle je za námi, mnozí z nás se účastnili různých setkání na náměstích, v kostelích s připomenutím začátku adventní doby, doby přípravy na vánoční svátky. Doby, která s sebou dnes často přináší spoustu shonu, ale ve které bychom si měli najít také místo pro zastavení, oddech a zamyšlení. Obtížněji tento čas ke ztišení možná hledají právě ti, kdo se snaží dobu adventu udělat ostatním co možná nejhezčí. A tak mají napilno maminky, hospodyňky, řemeslníci, výtvarníci, herci a v neposlední řadě i muzikanti a spousty dalších, zkrátka všichni, kterým záleží na druhých. I přípravy v naší zušce určitě budou velké, čeká nás adventní koncert, tři koncerty vánoční a spousty dalších vystoupení šporkovských muzikantů a dramaťáků. A na pilno mají i výtvarníci, kteří připravují nejen výzdobu naší školy, ale tvoří vánoční přání a „péefka“. To všechno a ještě mnohem víc se musí stihnout právě za čtyři adventní týdny. Ani letos nezapomeneme na ty, kteří jsou nemocní, nebo opuštění a vypravíme se za nimi s vánočním zpíváním do léčebny dlouhodobě nemocných a do domu s pečovatelskou službou v Jaroměři. Práce to bude hodně, ale bylo by bláhové na ni žehrat, naopak, budme za ni vděční, za to, že svým uměním – ať je na jakékoli úrovni – můžeme opravdově obdarovávat druhé. To je přeci krásný dar. Tak se ho snažme zabalit co nejpečlivěji, uvidíte, že udělá radost. Já vám za všechnu tu práci ze srdce děkuji, nejen za tu prosincovou, ale za všechno krásné, co z jaroměřské zušky v roce 2016 vzešlo. Ve škole se uvidíme během adventu určitě mockrát, ale kdyby přeci jen nezbyl čas, tak Vám touto cestou všem přeji, abyste tu podivuhodnou dobu čtyř týdnů prožili podle svých představ, abyste měli vše připravené a se srdečnou radostí prožili divukrásné vánoční svátky. Buďte zdraví a šťastní!

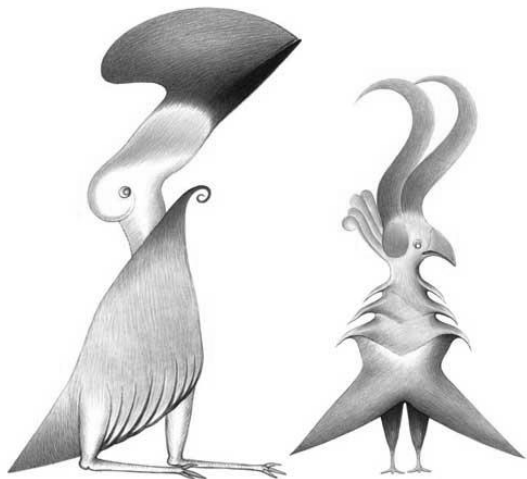
To Vám přeje Váš Vlastimil Kovář

Blýskání na časy

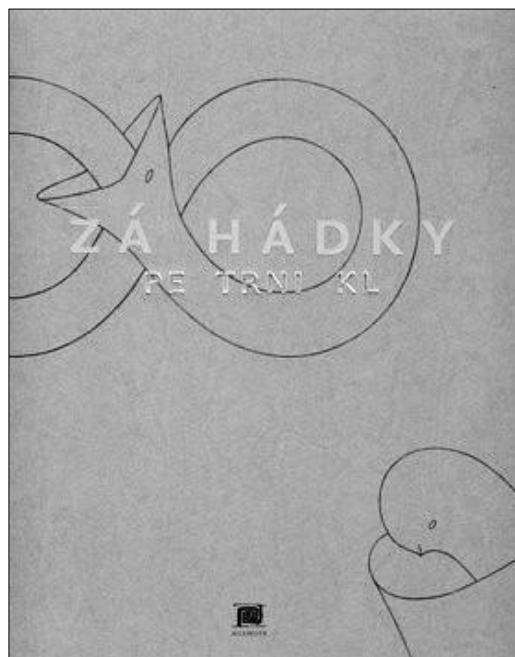
„Blýskání na časy, je jev. Světlo se totiž šíří do větší vzdálenosti rychleji nežli zvuk, zejména v noci. Blýskání na časy je tedy bouřka, která je od pozorovatele natolik daleko, že není slyšet hrom. Přírodním úkazům se připisují vlastnosti, a tady jde o znak změny. V případě dlouhého sucha je to naděje pozitivní a podložená, Jde o signál příchodu bouřkové fronty a tím i tolik potřebného deště pro zemědělce, kterými naši předkové byli. Je-li bouřka za horizontem, nejsou vidět ani ty bouřkové mraky, pouze světelné odlesky.“ ...tolik encyklopedie.

Naše blýskání můžeme doplnit přívlastkem - na lepší časy. Tedy se těšme! A o co jde? O jev jednoduchý, všeobecně nám všem chybějící, o „obyčejné“ čtení knih! Když připustíme, že vesměs čteme (rozuměj knihy) čím dál méně, jde o jev přímo katastrofální. V naší rubrice vám přinášíme tipy na knihy, které by vám mohly stát za to...si je půjčit nebo koupit. Doufáme, že se zablýskne, protože nikdy není pozdě začít číst a hlavně, vnitřní obrazy, které u vás četba vyvolá, nic jiného nenahradí. A proč nezačít číst zrovna, když venku prší nebo podzimně přituhuje? Zablýsknutí by vám pak mohlo přinést kýženou změnu. Naši předkové si knih vážili jako pokladu, kterému se jen tak nic nevyrovná a pokud je pravda, že si po generace nějakou zkušenost v sobě uchovávali, stačí si jen „vzpomenout“. K doporučení patří i hrnek třeba bylinkového čaje, deka, lampička... zavřete se a čtěte...a napište nám třeba o tom.

Další neobyčejnou knihu, kterou vám nabízíme ke čtení, k prohlížení a k hraní napsal neobyčejný autor malíř, hudebník, fotograf a divadelník **Petr Nikl** a jmenuje se neobyčejně: **Zá hádky**. Kniha je moc hezky zpracovaná, je většinou o zvířatech ale ne

o ledajakých zvířatech, jsou často hodně zvláštní. A je také o velice nemožných věcech, které se nikdy nestanou, ale my si je můžeme představit. Hodně se nasmějete. Je pro malé i velké, nejlépe pro obě dvě věkové kategorie najednou, když se nad ní sejdou společně, své si v ní najde každý. Mám to vyzkoušené! V básničkách jsou zamotané příběhy, které si někdy musíte přečíst dvakrát, abyste jim porozuměli, aby vám došlo, jak to je. Petr Nikl je pořád takové velké dítě, plné fantazie a hravosti. A ilustrace jsou moc fajn. Nakreslil je sám autor a krásně. A obrázky

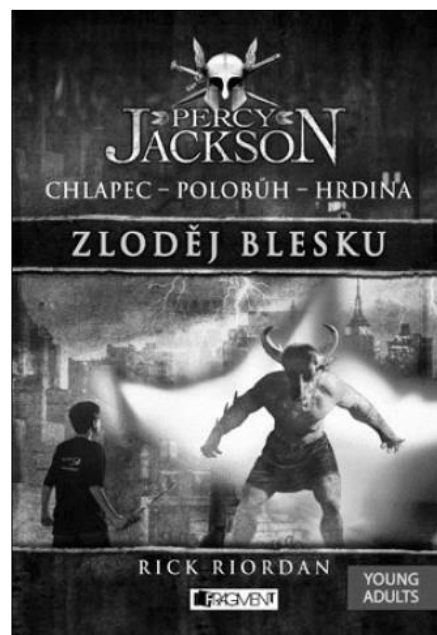
fantazijních zvířat si z oddělených částí a stránek můžete složit sami a k tomu si také dotvořit text podle svého. To je podle mě super! Niklové texty mi trochu připomínají Morgensternovy básně. Ale jenom občas. Zábavnou formou je tady tedy nonsens. A pokud budete uvažovat o koupi, neváhejte. Nebo si o ni napište Ježíškovi.

doporučuje M-O-A

Zlatí hadi zlatě kadí. Nepoznáš, co je had a co né. Je to tak ZÁ HAD NÉ! Zlatí hadi zlatě kadí.	Přešli po mém břichu měkčí šneci, napadly mě v tichu hned dvě věci: Za prvé, proč škrábou, když jsou měkčí? Za druhé, proč rychle, když jsou šneci? Když po liánách sleze noc, utihne vše v čarovnou moc, v dálce zahouká tlustý sýc, pak ještě sova a pak už... nic.
---	--

„Pochop, já nechtěl být polobohem. Pokud tuhle knížku čteš, protože máš podezření, že jsi taky něco takového, radím ti: okamžitě ji zavři.“

Takhle začíná knížka od Ricka Riordana **Percy Jackson: Zloděj blesku**. Hlavním hrdinou je dvanáctiletý dyslektický chlapec Percy, kterému už zase hrozí vyhazov ze školy. Ale jednoho dne se mu celý život obrátí naruby. Zjistí, že jeho učitelka je ve skutečnosti krvavá příšera, jeho nejlepší kamarád Grover je satyr a jeho učitel latiny je kentaur. Než se stačí vzpamatovat, utíká on, Grover a jeho matka před děsivým Minotaurem. Další den se ocitne v Táboře polokrevných, kde žijí děti, jejichž rodičem je řecký bůh. A Percy zjistí, že je syn boha Poseidona a je podezříván, že ukradl blesk nejvyššího boha Dia. Nezbyvá mu nic jiného, než s přáteli Groverem a Annabeth vyrazit na nebezpečnou cestu, aby blesk našel a dokázal svou nevinu. Rick Riordan 15 let působil jako učitel angličtiny a historie, takže se stane odborníkem na řeckou mytologii a přitom se to nebude muset učit ve škole. A pokud tě to začne bavit, Percy Jackson má ještě další 4 díly.

doporučuje BobuLe

Marathon - příběh běžce

Radůza, česká písničkářka, zpěvačka a harmonikářka, vydala v květnu 2015 knížku. Jedná se o soubor patnácti povídek, které spojuje jedno téma: válka. Každý příběh se odehrává v jiné době a za jiné války. Každý příběh končí smrtí hlavního hrdiny. Po krátké úvaze o uplynulém životě, se hrdina narodí znovu – do nové války. Začíná se v bitvě u Marathonu, kde Radůza vypráví o marathonském běžci a jeho pohledu na válčení. Následuje válka stoletá, třicetiletá, u Waterloo, u Hradce Králové, španělská občanská válka, bitva u Stalingradu a ještě několik dalších. Poslední povídka se odehrává v době odsunu Němců z českého pohraničí, ale to neznamená, že by patřila k poslednímu válečnému konfliktu. Naopak, Radůza se snaží naznačit, že lidstvo se nikdy nepoučí, a že žádná válka není poslední. V závěru následuje výčet válek, které následovaly. Knížku vám vřele doporučuji, určitě si ji přečtete. Já a Hanka Hrušková jsme si ji také přečetly, jednu

povídku jsme vybraly a rozhodly se ji zpracovat, inscenovat v hodině přednesu. Pokud se nám to podaří, budete výsledek moci vidět někdy v průběhu druhého pololetí.

doporučuje Bapu

„Ke každé povídce jsem napsala písničku, a tak vznikl jakýsi knižní muzikál. Nazvala jsem si tento útvar chansonetto. Zkušenost, kterou si hrdina mého vyprávění na konci putování dějinami odnese, je ta, že bolest ze ztráty milovaných je vždy stejná, bez ohledu na to, na které straně linie se oběť nachází.“

Radůza, vlastním jménem Radka Vranková, dnes Urbanová

*Už jen kousek tam za cesty ohyb
musejí doběhnout mé nohy,
ať věnce pletou,
a skráně zdobí
tomu, kdo vítězství dobyl.*

*Už jen kousek tam za cesty ohyb
ještě jeden, poslední
mých nohou pohyb
ještě kousek a donesu
vám první zprávu psanou mečem a krví.*

Bylo – Nebylo

Naše úroda v Městském muzeu v Jaroměři

Třetí školní podzimní koncert pod příznačným podzimním názvem se uskutečnil v přízemí muzea už podruhé. Byl pestrý a díky reflektorům i více podzimně naladěný. Vystoupení účinkujících starší deseti let byla doplněna vystavenými pracemi žáků výtvarného oboru. A co bylo k vidění a slyšení? Hudební vystoupení střídaly výstupy literárně-dramatického oboru a potěšení návštěvníků bylo velké. A pokud jste koncert zmeškali, v prosinci vás čekáme na tom Adventním a nejméně dvou Vánočních! Určitě přijďte!

Jé
Barbora Tichá a Hana Hrušková, moderátorky koncertu

Lathife

Rok se blíží ke konci a i naše představení „Kdes holubičko lítala?“ se blíží pro letošní rok k poslední repríze. Ale v tomto článku, se o posledním představení v tomto roce nedočtete. V tomto článku se dočtete o předposledním představení v tomto roce! Hrály jsme v Lanškrouně, hrály jsme v musicbaru, hrály jsme v noci, a byly jsme jenom holky! Musím Vám upřímně sdělit, že divadelní festival Lathife ve mně zanechal opravdu silný zážitek a obrovskou zkušenost! Po skončení naší výuky na

našich školách jsme se dopravily do ZUŠky a po půl páté hodině jsme opustily Jaroměř a vydaly se na dlouhou cestu do již zmiňovaného Lanškrouna. Tam jsme vyložily, koukly se na představení a šly se pomalu chystat, hrály jsme až v 23:00. Jak jsem psala, hrály jsme v musicbaru, což bylo organizátorsky poněkud ne zrovna dobře zvolené prostředí. Nebo vlastně prostředí by to bylo dobré, jen ten bar a jeho provoz tam byly trochu navíc. Nebyl to přímo jen divadelní prostor, a tak není divu, že se v tomto baru usídlila nějaká soukromá akce už dlouho před námi. Každý si dokážete představit, jak vypadají před plnou nocí lidé v baru, kteří se přišli bavit už navečer. Naše představení není zrovna k popukání, je to vlastně dost vážné téma. Zkrátka, naše téma si nesedlo s rozveselenými lidmi. My z toho byly dost smutné a vlastně lehce znechucené. Nedokázaly jsme se moc

soustředit, což nás na druhou stranu také mrzelo, protože v publiku seděli i lidé, kteří na naše představení přímo přišli. Tak jsme to nějak dohrály, zabalily a pomalu se chystaly ke spánku na místním zámku. Ráno už jsme zas jen všechno navalily do mikrobuse a jelo se dom. Rozhodně nechci tento festival hodnotit záporně, určitě to byla pro nás velká zkušenost a znáte to: co tě nezabije, to tě posílí! Jsme silné do další, nové práce!
čabMa

Ušubraná na Lathife

Do programu lanškrounského festivalu byla pozvána i inscenace „Ušubraná“, která také vznikla v zušce v loňském školním roce. Soubor Děvčátko a slečny pro změnu hrál na jevišti v sále zámku a prostoru se zhostil se ctí, i když radši hraje na podlaze a diváky nejradši má na elevaci. Svou interpretací textů K. J. Erbena a K. J. Obrátila děvčata opět mile šokovala a hned se přesunula do Brna, kde následující den hrála v divadle Reduta v rámci Noci divadel.

Jé

Náchodské dny poezie, možná poslední let holubičky?

Sešly jsme se. Postupně. Jedna po druhé. Všechny. Krom jedné. Ta si nás našla později. Tak jsme se všechny slétly. Doodnášely jsme potřebné rekvizity do pojízdného hnízda. Bylo nám chvíli útočištěm. A pak zase ne. Přestěhovaly jsme se do náchodského gymnázia. Tam jsme chvíli pobýly. Seděly. Zkoušely. Flusaly živky.

Zkoumaly požární hlásiče. Přestěhovaly se. A připravovali k vzletu. A bylo to tady. Holubičky se chystaly k prozatím poslednímu letu. Prozatímně! Rozeběhly jsme se. Skočily. A dál už to uletělo jako vždy jindy. Létat v houfu má stejně něco do sebe. Zbožňuju ten šumot křídel. Mám ráda moje holubičky. Těším se na další vzlet.

Ačiii

„Neděláme věci dobře nebo špatně, ale tak jak je v danou chvíli umíme nejlépe!“

Dílna hlasové výchovy s lektorkou Evou Spoustovou, herečkou, dabérkou, vyučující na KALD DAMU v Praze se koná v hradeckém Impulsu každým rokem a pokaždé se jí účastní studenti dramaťáku, takže jsme s Evou už přátelé. Potkáváme se na národních divadelních festivalech během roku, na klauzurách DAMU a někteří i u přijímacích zkoušek na tuto školu. O tom, že zavítala i mezi učitele naší školy jste četli v minulém čísle. Vždycky je to krásně lidské setkání naplněné její zkušeností, energií a chutí donekonečna opakovat základní pravdy o fungování lidského těla a hlasu. Pokaždé si odnášíme novou zkušenost podloženou moudrem, chcete-li mottem, to aktuální je v nadpisu.

Jé
Píšu to hned po příjezdu. Věřte, že jsem krásně nabitá tou správnou energií (nebo spíš vyzrálou). Lidé! Musím vám sdělit pár svých momentální dojmů. Všichni jste krásní! Všichni jste svoji! Všichni jste hvězdy! Nikdy se nezaměřujte na dosažení cílů. To, co děláte, uděláte, udělali jste, budete dělat, je to nejlepší, co můžete! Nikdy nelitujte svých rozhodnutí. Vše je tak, jak být má. Mějte se rádi. Mějte rádi své okolí. Užívejte si, že jste, protože to je samo o sobě úspěch. A rozdávejte úsměv. Ančiii

Když přebere profesionál, tak:

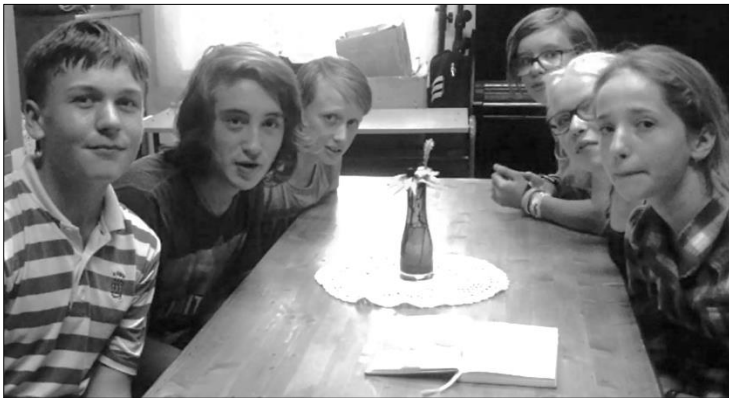
Elektrikář je nadrátovanej, soudce je jak zákon káže, klempíř je na šrot, metař je nametenej, sládek je nachmelenej, akademický malíř je pod obraz, malíř pokojů je zmalovanej, loutkoherc je zpuplíkovanej, zpěvák je zhulákanej, letec je jako bomba, pyrotechnik je jako puma, kanonýr je jako dělo, pneuservisman je gumovej, truhlář je jako prkno, kněz je jako slovo boží, funebrák je tuhej, meteorolog je na mraky, veterinář je jako zvíře, boxer je ztřískanej, kropič je zlítej, sedlák má vidle, zootechnik je jako dobytek, řezník je jako prase, kovář je zbušenej, kuchař je na kaši, myslivec je piclej, písmomalíř je zlinkovanej, lakýrník je zlakovanej, kominík je zčazenej, sklenář má okno, poslanec je odhlasovanej, uklízečka je na prach, zaměstnanec autobazaru je jetej, dopravář má špičku, pumpař je total, zahradník je nakropenej, dřevorubec je zrubanej, karbaník je zkárovanej, ortopéd je zlámanej, dermatolog je koženej, anesteziolog je v bezvědomí, pedagog je vyškolenej, hudebník je namoll, entomolog je na mol, chmelař je jako žok, tramvaják je vykolejenej, výhybkář je namazanej, zoolog je na opici, kynolog je jako doga, zákazník má nakoupeno, řidič je zřízenej, ocelář zkalenej, flétnista je zhvždanej

z Dílny hlasové výchovy: chvála češtiny

Představujeme...projekt Čtenář na jevišti

Čtenář na jevišti je projekt kampaně Rosteme s knihou, do kterého se zapojil i soubor Konec legrace. Tato kampaň vznikla za účelem motivovat děti a mládež ke čtení a letos běží už čtvrtý ročník. Hlavní aktivitou projektu je scénické čtení. Soubor Konec legrace se do projektu zapojil se čtením knížky Prázdniny blbce č. 13 od Miloše Kratochvíla. Vyrobili jsme si loutky, které nám posloužily ke společnému inscenování části této knížky. Svou práci jsme zdokumentovali a video poslali do soutěže. Ze 75 soutěžících souborů a tříd bude vybráno pouze pět nejinspirativnějších, k prezentaci ve finále v Praze. Teď už čekáme na výsledky a doufáme, že odbornou porotu naše dílo alespoň trochu zaujme. Nás to bavilo moc.

Pajda

z příprav scénického čtení (soubor: Konec legrace)

Přišla jsem...Jarka Holasová

Tak už na mě taky došlo...další oddalování už nemá smysl, jsem zkrátka na řadě. Otázka zní: jak dělat rozhovor sama se sebou. Trochu schizofrenní záležitost. Nu což? Do toho! **Kdy jsi přišla do naší zušky?** Zdá se, že v pravěku, patřím na škole k nejstaršímu inventáři. Tehdy šlo samozřejmě ještě o lidovou školu umění, sídlila ve vile na Špici, literárně dramatický obor neměla, tak jsme ho s paní ředitelkou Jaroslavou Gaberovou v září 1988 založily. Nepřestávám jí být za to vděčná. Dramaták se ale do budovy nevešel, učili jsme na základních školách, třeba Na Ostrově v přízemí v učebně pozemků. **Když jsi byla malá, chodila si na LŠU?** No, chodila, v Náchodě, asi dva roky na zpěv. **A co divadlo?** Jako malá jsem chodila na loutkové do sokolovny, měla malé divadýlko doma, pak si hodně na divadlo hrála a pořád někoho pro školní besídky organizovala, což vyvrcholilo na gymnáziu, kde jsme s holkama hrály loutkové pohádky pro děti v dětském domově a pak už to šlo ráz na ráz, Loutkářská Chrudim, semináře, Dětská scéna v Kaplici, loutkářský kroužek ve ŠD ve Velkém Poříčí a v Náchodě, lidová loutkářská konzervatoř v divadle Drak v Hradci Králové a pro uznatelné vzdělání studium pro pedagogy na KALD DAMU v Praze. **A potom?** V říjnu 1990 jsem absolvovala a v listopadu šla na mateřskou dovolenou, která trvala sedm let a když jsem se vrátila, musela jsem si poshánět nové žáky. A protože jsem měla doma tři kluky od čtyř do šesti let, do Jaroměře jsem jezdila jen jeden den v týdnu. Postupně, jak rostli, přibývali i noví žáci a zvětšoval se počet vyučovaných hodin. **A jak to jde dnes?** No, ono už to nejde, ono to frčí šilným tempem! Letos mám žáků 48 a 10 v hudební nejmenší přípravce, což je osm skupin ve čtyřech dnech v týdnu. Je to hukot, ale hodně mě to baví. Vidím, jak se všichni posunují, jak přemýšlejí, jak na sobě pracují, jak se jim daří, tedy když se snaží a hlavně, když mají zájem a chtějí...a nemají to se mnou vůbec jednoduché, málokdo vydrží (*nostalgický úsměv*). A někdy to jde fakt hodně na dřev. A z toho potom mohou vzniknout přátelství na celý život a taky horoucí vztah k divadlu, k literatuře a ke kultuře a toho si moc vážím. **A jak to všechno stihneš?** A kdo ti řekl, že stihám? Vůbec nestihám! **A chceš tedy něco dodat?** Vlastně chci především poděkovat! Všem žákům a jejich rodičům za trpělivost, energii a za jejich čas navíc, mé tolerantní rodině, panu řediteli za podporu oboru a důvěru, protože bez nich bych se tak akorát mohla chodit klouzat na „Macháčkův“ palouk. **To vypadá, že už tak trochu končíš...Fakt?** No tak to vůbec! Máme rozjetých několik nových projektů, na které se těším. S JAKKdo se pouštíme do experimentu s Maryšou, Convivium se chystá na „Modrého ptáka“ a Putování v Chocni, s Děvčátky studujeme taky život a dílo Františka Kupky a divadelní možnosti starých meotarů, protože se k mé velké radosti nabízí spolupráce s bývalými studenty LDO, pak nový soubor Konec legrace zkouší scénické čtení, čeká nás Masopust, Akademie a každý měsíc ZUŠkoviny A pak přehlídky a festivaly...**Zadrž! Držte se a zlomte vaz!** Za to se neděkuje: Čert tě vem!

Jé se ptala Jé

...viděli jsme...

...dva podzimní koncerty...

...zvítězili jsme!

Město Jaroměř udělilo 17. listopadu 2016 vyučující literárně dramatického oboru Jarce Holasové
Ocenění za záslužnou činnost v oblasti kultury. Blahopřejeme!

Do šatny

„Můj syn hraje krásně na piano,
co mu mám koupit na Vánoce pod stromeček?“
„Kupte mu Šostakovičovu sonátu číslo tři.“
„Radši o číslo větší, on roste jako z vody!“

„Mami, můžu mít na Vánoce psa?“
„Na to zapomeň! Budeš mít kapra jako ostatní!“

Na Štědrý den se při večeři ptá Pepíček maminky:
„Máš v krku kost?“
„Nemám.“
„Tak na čem ti teda drží hlava?“

„Tatínek mi na Vánoce nasliboval hory, dolů.“
„A splnil ti všechna přání?“
„Koupil mi zeměpisný atlas.“

Jaký největší dárek by daly televize mužské části publika?
Kdyby se sportovní přenosy přestaly křížit s telenovelami!

Telefonát na Horskou službu: „Jsem vysoko v horách, nevím kde,
smetla mě lavina, jsem po pás ve sněhu a blíží se ke mně medvěd!
Co mám dělat?“
„Nemusíte dělat vůbec nic. O všechno se postará medvěd.“

Dva sněhuláci: „To budou Vánoce, letos mě
„Podívej, chumelí!“ pověsí,“ povzdechlo si jmelí.
„No jo, padají nám náhradní díly!“

Nikdy nerozbalujte dárky před odchodem příbuzných.
Pokud tak učiníte, tak už je nikdy nikomu z nich nebudete
mocht dát!

Pes pod vánočním stromečkem:
„Teda, to se páníček vytáhl! Který pes se může pochlubit,
že mu na záchod zavedli elektrické osvětlení!“

Soudce: „Za co jste tady?“
„Za předčasné vánoční nákupy.“
„To přece není žádný přestupek, jak brzy jste nakupoval?“
„Dvě hodiny před začátkem otevírací doby.“

Jdou dva lední medvědi po Sahaře:
„Tady to ale muselo klouzat!“
„Jak to myslíš?“
„Že to tak důkladně posypali!“

„Mamí, mamí, stromeček hoří!“
„Říká se svítí, ne hoří, Filipku.“
„Mamí, mamí, záclony už také svítí!“

**Všem rodičům, žákům, studentům, přátelům a čtenářům
přejeme co nejklidnější prožití Vánočních svátků v radosti
a pohodě a v novém roce hlavně pevné zdraví!**

Vaše redakce

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail : info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

4. číslo vychází 1. prosince 2016 s přáním pokoje všem lidem dobré vůle
redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBMa (Barbora Maksymovová),
Ančičí (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová),
Pajda (Pavčina Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)